

El llenguatge

Debatre una qüestió

21/XI/1980

El verb *debatre* presenta les mateixes particularitats morfològiques que tots els altres compostos de *batre*, els més usuals dels quals són *abatre*, *combatre* i *rebatre*. Dit altrament, s'ha de conjugar seguint rigorosament el model *batre*, que és un verb del segon grup, en lloc de fer-ne un verb del tercer grup, amb un infinitiu fals, «*debatir*», a partir del qual, conjugat com *servir*, s'obté tot un seguit de formes impròpies, més o menys usuals, com «*debatint*», «*debatit*», «*debatexo*», «*debatim*», «*debatiré*», etc., que es consideren totalment inadmissibles i que s'han d'evitar: les formes bones que hi corresponen, obtingudes de *debatre*, que es conjuga, com hem dit, com *batre*, són *debatent*, *debatut*, *debató*, *debatem* i *debatré*. I les mateixes indicacions es poden fer dels altres verbs que hem indicat, *abatre*, *combatre* i *rebatre*.

Però el verb *debatre* no es veu únicament objecte d'aquestes in-correccions de caràcter morfològic sinó que és també usat sense tenir en compte la seva exacta significació. I és que aquest verb, contràriament al que s'esdevé amb els verbs *abatre*, *combatre* i *rebatre*, d'acord amb el significat amb què és principalment usat —el que es relaciona amb el substantiu *debat*— admet només un complement directe de designació no personal, el que representa la matèria de debat, expressat per mitjà de substantius de valor genèric, com *qüestió*, *problema*, *afer*, *apartat* o *punt* (de l'ordre del dia) o bé específic: un augment de tarifes, una proposta de lleis, etc.

Verbs com *combatre* o *rebatre* tant admeten un complement directe designant una cosa com una persona. Podem dir, igualment, *Van combatre* aquell diputat i *Van rebatre* fàcilment els seus arguments. En canvi, una frase com «*El candidat va debatre el president*» que hem pogut llegir ara darrerament, amb diverses variants, força vegades, és, de fet, desproverença de sentit, encara que el que s'hi vol donar sigui fàcilment endevinable. Hauria calgut dir, per a expressar-lo amb propietat, *El candidat va sostenir un debat amb el president*. Efectivament, *debatre*, a més de no admetre un complement de designació personal, no es pot usar intransitivament i, com que expressa una acció col·lectiva, exigeix un subjecte en plural, encara que aquesta pluralitat sigui expressada per mitjà d'un complement de companyia:

Vam debatre la qüestió o bé Vaig debatre la qüestió amb els meus companys, però no «Va debatre el president» ni tan sols «Va debatre amb el president» sinó «Va sostenir un debat amb el president».